

บทที่ 3

ภาวะอุตสาหกรรมไม้ยางพาราในภาคใต้¹

1.ความสำคัญของอุตสาหกรรมไม้ยางพาราต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคใต้

ยางพารานับเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้ จากอดีตการใช้ประโยชน์จากยางพาราจะใช้เฉพาะผลผลิตที่เป็นไม้ยางพาราเท่านั้นไม่ว่าจะเป็นยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางครฟ ยางฝั่งแห้ง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักจากต้นยางพารา ในส่วนของต้นยางพาราไม่ได้มีการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เท่าที่ควร จะมีก็เพียงการนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิง เผาถ่าน ในการแปรรูปก็มีการนำไปแปรรูปเพื่อประกอบเป็นลังเพื่อบรรจุปลาเท่านั้น ไม่สามารถที่จะนำไปผลิตเป็นสิ่งอื่นได้ เนื่องจากไม้ยางพาราเป็นไม้ที่มีแข็งมากง่ายต่อการทำลายของแมลงต่าง ๆ และสภาพของป่าไม้ชนิดอื่นยังมีพืดต่อความต้องการบริโภคของประชาชนจึงมีการศึกษาเพื่อนำไม้ยางพาราซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในภาคใต้ เพื่อนำไปใช้ทดแทนไม้เนื้อแข็งชนิดต่าง ๆ และก็ได้เกิดผลที่น่าพอใจอย่างมาก และจากนั้นมาไม้ยางพาราก็เป็นความหวังของประเทศที่ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนไม้จากป่าธรรมชาติ ลดการนำเข้าไม้จากต่างประเทศ และมีแนวโน้มการส่งออกที่ดีมาก ได้มีการนำไม้ยางพารามาทำการแปรรูป อัดน้ำยา และอบไม้ยางพารา ทำให้ไม้ยางพาราที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวนี้ มีความแข็งแรงทนทานสามารถนำไปใช้ทดแทนไม้เนื้อแข็งได้เป็นอย่างดี หลังจากนั้นอุตสาหกรรมแปรรูปอัดน้ำยาและอบไม้ยางพาราก็ได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากให้ผลตอบแทนอย่างคุ้มค่าแก่ผู้ประกอบการและขยายตัวมาอย่างต่อเนื่องจากปี 2530 เป็นต้นมา ก่อให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้เป็นมูลค่าหลายล้านบาท และมีการแข่งขันกันมากขึ้น และแนวโน้มในการใช้ประโยชน์จากไม้ยางพารามีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดการเพิ่มมูลค่าของไม้ยางให้มากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันนี้มีหลายกลุ่มของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้านไม้ยางพาราสามารถเพิ่มมูลค่าของไม้ยางพาราได้มากขึ้น คือ ราคาของไม้ยางพาราที่นำมาแปรรูปจนถึงการจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์นั้น ต้นทุนราคาไม้ยางพาราค่ากว่า 1 เปอร์เซ็นต์ จากการนำทุกส่วนของไม้ยางมาใช้ประโยชน์ลดการทิ้งเป็นของเสีย คือ หลังจากการแปรรูปและอัดอบไม้แล้วจะเกิดเศษไม้ ชี้เลื้อย เปลือกไม้ สิ่งเหล่านี้ก็จะถูกนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ คือ ปาร์ติเคิลบอร์ด ไม้ประสานซึ่งใช้ทดแทนไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี และผลผลิตก็เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ จนในปัจจุบันนี้ผลิตภัณฑ์

1) ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาค สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.2540

จากไม้ยางพาราเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของภาคใต้ และของประเทศ และจากการขยายตัวของการประกอบอุตสาหกรรมด้านนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันเพื่อจะรักษาความสมดุลย์ระหว่างทรัพยากร คือ ไม้ยางพาราซึ่งมีข้อจำกัดหลาย ๆ อย่างที่ไม่สามารถที่จะปลูกทดแทนให้อยู่ในสภาพปริมาณที่เพียงพอได้ และจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม้ยางที่เกิดขึ้นเนื่องจากมีผลตอบแทนที่น่าสนใจ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต

2 จำนวนโรงงานและกำลังการผลิตและปริมาณการผลิต

จากการที่ไม้ยางพารามีการศึกษาเพื่อพัฒนาให้ใช้ประโยชน์ สามารถใช้ทดแทนไม้เนื้อแข็งได้ นั่นคือนำมาแปรรูป อัดน้ำยา และอบไม้ ซึ่งจะได้ไม้ยางพาราที่มีคุณภาพทัดเทียมกับไม้เนื้อแข็งอื่นๆ ซึ่งประสบปัญหาขาดแคลนอยู่ทั่วโลกในปัจจุบันนี้ และจากการที่ภาคใต้ของประเทศไทย มีวัตถุดิบอยู่เป็นจำนวนมากทั่วทั้งภาคใต้ จึงทำให้มีการตั้งโรงงานและขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมไม้ยางพารา มาตลอดจนถึงปัจจุบัน จนถึงปี 2540 มีโรงงานประกอบกิจการอยู่ในภาคใต้ จำนวน 378 โรงงาน ในปี 2540 มีกำลังการผลิตประมาณ 130,618,612 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี ซึ่งมีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบการเกี่ยวกับไม้ยางพาราตามจังหวัดในตารางที่ 3.1 และมีอัตราการเพิ่มของโรงงานในแต่ละปี ในแต่ละจังหวัด ตามรายละเอียดในตารางที่ 3.2 และในจำนวนทั้งหมดนี้ มีลักษณะการประกอบการโรงงานเป็นหลายลักษณะคือ

- (1) แปรรูปและทำถังไม้ยางพารา จำนวน 53 โรงงาน เงินทุนการผลิตประมาณ 59,795,650 บาท กำลังการผลิตประมาณ 1,830,636 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี
- (2) แปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่าย จำนวน 167 โรงงาน เงินทุนการผลิต 651,996,414 บาท มีกำลังการผลิต 42,354,992 ลูกบาศก์ฟุตปี
- (3) แปรรูปและทำเครื่องเรือนจากไม้ยางพารา จำนวน 57 โรงงาน เงินลงทุน 1,701,248,580 บาท กำลังการผลิต 7,997,512 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี
- (4) แปรรูป อัดน้ำยาและอบไม้ยางพารา จำนวน 59 โรงงาน เงินลงทุน 1,378,908,385 บาท กำลังการผลิตประมาณ 39,065,122 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี
- (5) แปรรูป อัดน้ำยาอบไม้ ทำไม้อัด ไม้วีเนียร์จากไม้ยางพารา จำนวน 42 โรงงาน เงินทุน 8,307,412,723 บาท กำลังการผลิต 39,370,350 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี
- (6) อบและทำชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา จำนวน 47 โรงงาน เงินทุน 2,462,592,205 บาท

ซึ่งจากการแยกลักษณะต่างๆ ทั้ง 6 ลักษณะ เนื่องจากโรงงานดังกล่าวจะมีบางโรงงานที่มีการประกอบกิจการเฉพาะการแปรรูปไม้ยางพารา เพื่อส่งต่อไปยังโรงงาน ที่มีการอัดบ่อน้ำยาอื่นๆต่อไป เพราะในส่วนของโรงงานเล็กไม่สามารถจะลงทุนสร้างโรงอบไม้ซึ่งมีราคาสูงมากได้ อีกทั้งยังเป็นการแบ่งเบาภาระการผลิตจากโรงงานใหญ่ได้ด้วย จากสถิติจำนวนโรงงานไม้ยางพาราในภาคใต้ จากเริ่มต้นการให้มีการออกใบอนุญาตโรงงานจนถึงปี 2530 มีโรงงานที่ประกอบการเกี่ยวกับไม้ยางพาราที่ได้รับใบอนุญาตประกอบการจำนวน 39 โรงงาน และยังมีการเพิ่มของโรงงานอย่างต่อเนื่องและค่อนข้างจะคงที่ จากปี 2532 จนถึงปี 2538 กล่าวคือในปี 2532 มี 24 โรงงาน ปี 2533 เพิ่มขึ้นอีก 29 โรงงาน ปี 2534 เพิ่มขึ้น 41 โรงงาน ปี 2535 เพิ่มขึ้น 43 โรงงาน ปี 2536 เพิ่มขึ้น 39 โรงงาน ปี 2537 เพิ่มขึ้น 34 โรงงาน และปี 2538 เพิ่มขึ้น 50 โรงงาน โดยที่จังหวัดที่มีโรงงานได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานไม้ยางพารามากที่สุดในภาคใต้คือ จังหวัดสงขลา จำนวน 79 โรงงาน เงินลงทุน 6,228,642,000 บาท รองลงมาได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 73 โรงงาน เงินลงทุน 3,201,657,260 บาท จังหวัดนครศรีธรรมราชจำนวน 52 โรงงาน เงินลงทุน 744,088,000 บาท จังหวัดยะลา จำนวน 49 โรงงาน เงินลงทุน 1,045,150,478 บาท จังหวัดตรัง จำนวน 36 โรงงาน เงินลงทุน 362,647,600 บาท และจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน 1 โรงงาน เงินลงทุน 2,050,000 บาท (ตารางที่ 3.1 และตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.1

โรงงานอุตสาหกรรมไม้ยางพาราในภาคใต้ ถึงสิ้นปี 2540

จังหวัด	2530*	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	รวม
ชุมพร	1	2	2	-	1	1	-	-	2	2	1	12
สุราษฎร์ธานี	9	1	5	6	6	8	5	7	17	5	4	73
นครศรีธรรมราช	3	-	-	5	4	6	6	11	4	4	9	52
กระบี่	1	-	1	1	1	2	1	-	-	1	3	11
พังงา	1	3	-	-	-	2	-	-	1	1	1	9
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1
ระนอง	1	1	1	-	-	1	1	-	1	1	1	8
ตรัง	6	1	9	2	3	3	3	-	5	4	-	36
สงขลา	5	2	5	2	7	10	15	11	8	11	3	79
พัทลุง	2	2	-	-	4	-	1	-	2	2	1	14
สตูล	-	-	-	3	2	-	-	-	4	2	-	11
ปัตตานี	1	-	-	2	2	3	-	1	2	1	-	12
ยะลา	6	1	1	7	10	6	5	2	3	6	2	49
นราธิวาส	3	-	-	1	1	-	2	2	1	1	-	11
รวม	39	13	24	29	41	43	39	34	50	41	25	378

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามทีระบุ

รวบรวมโดย : ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

* หมายถึง โรงงานที่ได้รับใบอนุญาตจนถึงสิ้นปี พ.ศ.2530

ตารางที่ 3:2

โรงงานอุตสาหกรรมไม่ใช่งานพาราในภาคใต้ ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน(โรง)	เงินทุน(บาท)	แรงงาน(คน)	กำลังการผลิต(ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	12	25,383,414	235	360,372	3.17	0.21	1.08
สุราษฎร์ธานี	73	3,201,657,260	4,690	50,814,416	19.31	26.46	21.55
นครศรีธรรมราช	52	744,088,000	2,531	8,847,275	13.76	6.15	11.63
กระบี่	11	101,520,000	372	470,840	2.91	0.34	1.71
พังงา	9	76,406,000	383	606,900	2.38	0.63	1.76
ภูเก็ต	1	2,050,000	16	10,000	0.26	0.02	0.07
ระนอง	8	20,180,000	95	211,500	2.12	0.17	0.44
ตรัง	36	362,647,600	2,739	5,265,215	9.52	3.00	12.58
สงขลา	79	6,228,642,000	6,129	39,229,046	20.90	51.48	28.16
ปัตตานี	14	24,359,000	195	340,960	3.70	1.23	0.91
สตูล	11	47,723,000	200	2,034,113	2.91	0.33	0.92
ปัตตานี	12	132,465,000	592	6,489,447	3.17	1.09	2.72
ยะลา	49	1,045,150,478	3,227	13,480,112	12.95	13.64	14.53
นราธิวาส	11	87,090,000	359	1,358,416	2.91	0.72	1.65
รวม	378	12,099,361,752	21,767	130,618,612	100.00	100.00	100.00

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามวิธีระบุ

รวบรวมโดย: ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม

2.1 โรงงานแปรรูปและทำลังจากไม้ยางพารา

โรงงานประเภทนี้มีประกอบกิจการอยู่ในภาคใต้จำนวน 53 โรงงาน เงินทุนการผลิตประมาณ 59,795,650 บาท ค่าตั้งการผลิตประมาณ 1,830,636 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี โรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการประเภทนี้ส่วนใหญ่จะได้รับใบอนุญาตก่อนปี 2535 เนื่องจากในอดีตไม้ยางพาราที่ได้จากการโค่นจะนำมาใช้เพื่อทำลังไม้เพื่อใส่ผลิตผลทางการเกษตรเท่านั้น วิธีการที่ง่าย ๆ ไม่มีความยุ่งยากอะไร คือ เมื่อมีการโค่นต้นยางพาราที่หมดสภาพ ก็จะนำไม้มาเลื่อยเป็นแผ่นขนาดต่างๆ โดยใช้เลื่อยยนต์โค่นต้นยางพาราและนำมาแปรรูปด้วยเลื่อยวงเดือนแล้วนำไปประกอบกันเป็นลังไม้ โดยใช้แผ่นสังกะสี และตะปูยึด ใช้ในการบรรจุสินค้าทางการเกษตรเพื่อให้สะดวกในการขนส่ง จนถึงในปัจจุบันนี้ ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงมีการนำวัสดุอย่างอื่นมาทำบรรจุภัณฑ์แทน และมูลค่าไม้ยางพารามีมากขึ้น โรงงานเหล่านี้บางโรงงานจึงได้เปลี่ยนไปเป็นการแปรรูปไม้เพื่อส่งไปยังโรงอบไม้ หรือ โรงงานผลิตเครื่องเรือนอีกต่อหนึ่งและเศษ ไม้ที่ไม่สามารถที่จะส่งขายต่อได้ก็จะนำมาประกอบเป็นลังไม้ต่อไป ซึ่งโรงงานประเภทนี้มีการประกอบการอยู่ในทุกจังหวัดของภาคใต้ (ตารางที่ 3.3)

จากการสำรวจสอบถาม ในอดีตประมาณปี 2530 โรงงานจำพวกนี้ มีอยู่ในภาคใต้จำนวนมากประมาณได้ว่ามีถึง 300 โรงงาน แต่ส่วนใหญ่จะไม่มีการขออนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมและส่วนใหญ่ได้เลิกกิจการไปแล้ว เนื่องจากในอดีตการโค่นต้นยางพาราชาวสวนต้องจ้างให้โรงเลื่อยโค่นต้นยางเพื่อทำการปลูกลูกยางพันธุ์ดี โดยให้ค่าจ้างในการโค่นไร่ละ 500-1,000 บาท และโรงเลื่อยก็จะได้ไม้ยางจากการตัดโค่นนั้นมาทำการแปรรูปและทำลังไม้ส่งขาย เมื่อเกิดโรงเลื่อยขึ้นมาก โรงเลื่อยต้องหาไม้ยางพาราเพื่อป้อนโรงเลื่อยจึงต้องมีการตัดโค่นฟรีจนถึงต้องให้ค่าไม้ยางแก่เจ้าของสวนแทนจึงทำให้โรงเลื่อยเล็กๆ ต้องปิดตัวลงไป โรงงานที่เหลือก็พยายามพัฒนาตัวเองขึ้นเรื่อยๆจนถึงปัจจุบันนี้

กรรมวิธีการผลิตในการแปรรูปและทำลังไม้ กรรมวิธีการผลิตพอที่จะสรุปได้ คือ

1. การตัดไม้ โดยตัดไม้ที่มีขนาดความกว้างยาวตามขนาดที่ต้องการ ไม้ต้องมีขนาดตั้งแต่ 6 นิ้ว
2. การเปิดปีกไม้ เมื่อตัดได้แล้วก็จะทำการเปิดปีกไม้โดยใช้เลื่อยวงเดือน
3. การซอยไม้ นำไม้ที่เปิดปีกไม้แล้วก็จะทำการซอยตามขนาดที่ต้องการ
4. การตัดไม้ เพื่อให้ได้ไม้ที่มีความยาวตามต้องการ
5. การดอกหัวลัง ฝาลังและการประกอบลังเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการผลิตลัง นำเอาหัวลังและฝาลังมาประกอบกัน

ตารางที่ 3.3

โรงงานประกอบกิจการแปรรูปและทำลังจากไม้ยางพาราในภาคใต้ ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน(โรง)	เงินทุน(บาท)	แรงงาน(คน)	กำลังการผลิต(ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	1	300,000	5	9,000	1.89	0.50	0.75
สุราษฎร์ธานี	10	6,712,000	107	193,100	18.87	11.22	16.07
นครศรีธรรมราช	3	1,590,000	21	68,000	5.66	2.66	3.15
กระบี่	1	450,000	14	5,000	1.89	0.75	2.10
พังงา	2	1,912,000	21	16,000	3.77	3.20	3.15
ภูเก็ต	1	2,050,000	16	10,000	1.89	3.43	2.40
ระนอง	4	3,120,000	35	161,000	7.55	5.22	5.26
ตรัง	6	3,348,150	85	110,500	11.32	5.60	12.76
สงขลา	7	2,745,000	125	235,600	13.21	4.59	18.77
พัทลุง	4	1,742,000	52	50,300	7.55	2.91	7.81
สตูล	-	-	-	-	-	-	-
ปัตตานี	4	18,215,000	71	337,836	7.55	30.46	10.66
ยะลา	9	17,011,500	107	624,300	16.98	28.45	16.07
นราธิวาส	1	600,000	7	10,000	1.89	1.00	1.05
รวม	53	59,795,650	666	1,830,636	100.00	100.00	100.00

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามทีระบุ

รวบรวมโดย : ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.2 โรงงานประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่าย

โรงงานประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่าย เกิดขึ้นเนื่องจากการที่ไม้ยางพารามีราคาสูงขึ้น หรือต่อเนื่องจากโรงงานในประเภทแรกมีการพัฒนาไม้ยางพาราขึ้นเพื่อให้ได้ใช้ประโยชน์มากที่สุด ได้มีการศึกษา การอาบน้ำยาไม้ การรักษาความคงทนของไม้ในรูปแบบต่างๆ และได้ผลสรุปคือ การอัดน้ำยาไม้ และการอบไม้ เมื่อเกิดโรงงานประเภทนี้ขึ้นซึ่งมีการลงทุนค่อนข้างสูง หากจะต้องมีการทำในขั้นตอนของการเหมาสวน การตัดโค่น การแปรรูป การขนส่งด้วยแล้ว ก็จะทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติงานของโรงงานซึ่งมีคนงานไม่มากนัก จึงมีการรับซื้อไม้ที่ผ่านการแปรรูปแล้วเพื่อลดความยุ่งยากลง จึงเกิดโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่ายขึ้น และโรงงานแปรรูปไม้ส่วนใหญ่ก็พยายามศึกษากระบวนการต่างๆ ในการอัดอบน้ำยาเพื่อที่จะเปิดเป็นโรงอบเพิ่มขึ้น แต่ก็ทำได้ไม่มากนักเนื่องจากต้นทุนที่สูง

โรงงานแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่าย ในภาคใต้จนถึงสิ้นปี 2540 มีจำนวน 167 โรงงาน เงินทุนการผลิต 651,996,414 บาท มีกำลังการผลิต 42,354,992 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี เป็นโรงงานที่ทำการแปรรูปไม้ยางพาราเป็นไม้แปรรูปในขนาดต่างๆ ตามที่ผู้รับซื้อต้องการ ส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานเล็กๆที่มีประมาณ 15 คน และเงินลงทุนไม่มากนัก มีความสามารถในการไปเหมาสวนยางพาราที่จะ โค่น ทำการ โค่น และแปรรูป และส่งขายไม้ยางพาราแปรรูปให้แก่โรงงานที่มีการอบอัดน้ำยาต่อไป โรงงานประเภทนี้ส่วนใหญ่มักจะตั้งอยู่ในแหล่งที่มีวัตถุดิบมากๆ โดยมีอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมากที่สุด คือ 34 โรงงาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี 32 โรงงาน จังหวัดสงขลา 27 โรงงาน จังหวัดยะลา 14 โรงงาน และจังหวัดภูเก็ต ไม่มีข้อมูลโรงงานประเภทนี้และเป็นที่น่าสังเกตว่าโรงงานประเภทนี้จะเริ่มได้รับอนุญาตประกอบการตั้งตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นมา สืบเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของโรงงานอบไม้ยางพาราเพื่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องของไม้ยางพาราและยังมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันนี้ (ตารางที่ 3.4)

กรรมวิธีการผลิต ในการแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่ายขั้นตอนก็เหมือนกับการทำถังไม้ คือ

1. การคัดท่อนไม้
2. การเปิดปีกไม้
3. การซอยไม้
4. การคัดไม้
5. การส่งจำหน่าย

ตารางที่ 3.4

โรงงานประกอบกิจการแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่าย ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน(โรง)	เงินทุน(บาท)	แรงงาน(คน)	กำลังการผลิต(ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	8	18,583,414	192	313,820	4.79	2.85	5.27
สุราษฎร์ธานี	32	267,985,500	1,030	31,653,916	19.16	41.10	28.27
นครศรีธรรมราช	34	28,398,000	393	2,510,415	20.36	4.36	10.79
กระบี่	6	50,510,000	113	190,000	3.59	7.75	3.10
พังงา	2	1,650,000	31	12,000	1.20	0.25	0.65
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	-	-
ระนอง	2	10,160,000	52	24,000	1.20	1.56	1.43
ตรัง	16	97,720,200	629	2,169,640	9.58	14.99	17.27
สงขลา	27	56,961,000	437	2,134,351	16.17	8.74	12.00
พัทลุง	7	4,827,000	90	743,660	4.19	0.74	2.47
สตูล	7	6,773,000	81	833,913	4.19	1.04	2.22
ปัตตานี	5	8,250,000	75	337,811	2.99	1.27	2.06
ยะลา	14	90,188,300	398	781,450	8.38	13.63	10.93
นราธิวาส	7	9,990,000	122	650,016	4.19	1.53	3.35
รวม	167	651,996,414	3,643	42,354,992	100.00	100.00	100.00

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามที่ระบุ

รวบรวมโดย : ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.3 โรงงานแปรรูปและทำเครื่องเรือนจากไม้ยางพารา

โรงงานแปรรูปและทำเครื่องเรือนจากไม้ยางพารา มีประกอบการอยู่ในภาคใต้จนถึงสิ้นปี 2540 มีจำนวน 57 โรงงาน เงินลงทุน 1,701,248,580 บาท กำลังการผลิต 7,997,512 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี โรงงานประเภทนี้ จะตั้งอยู่ในแหล่งที่มีวัตถุดิบ คือ ไม้ยางพาราจำนวนมากซึ่งจะมีทั้งที่เป็นโรงงานขนาดใหญ่และโรงงานขนาดเล็กจะมีทั้งที่ผลิตลักษณะอุตสาหกรรมในครอบครัวจนถึงโรงงานขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นโรงงานที่ทำการแปรรูปไม้ยางพาราแล้วมาทำเป็นเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือนเพื่อส่งขายซึ่งบางโรงงานจะมีการนำไปประกอบร่วมกับไม้เนื้อแข็งชนิดอื่นๆ นอกเหนือจากไม้ยางพารา ในส่วนของกรรมวิธีการผลิตนั้น แต่ละโรงงานจะมีกรรมวิธีไม่เหมือนกัน บางโรงงานก็ซื้อ ไม้มาจากโรงเลื่อยอีกต่อหนึ่งมาทำการผลิต ประกอบเป็นเครื่องเรือนซึ่งก็ขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ที่แต่ละโรงงานทำการผลิต (ตารางที่3.5)

ตารางที่ 3.5

โรงงานประกอบกิจการแปรรูปทำเครื่องเรือนจากไม้ยางพารา ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน(โรง)	เงินทุน(บาท)	แรงงาน(คน)	กำลังการผลิต(ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	3	6,500,000	38	37,552	5.26	0.38	0.67
สุราษฎร์ธานี	14	405,084,500	1,108	3,124,200	24.56	23.81	19.41
นครศรีธรรมราช	5	285,300,000	778	3,110,000	8.77	19.77	13.63
กระบี่	1	180,000	13	10,000	1.75	0.01	0.23
พังงา	2	2,162,000	45	2,900	3.51	0.13	0.79
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	-	-
ระนอง	2	6,900,000	8	26,500	3.51	0.41	0.14
ตรัง	5	49,690,000	515	317,000	8.77	2.92	3.02
สงขลา	17	681,219,000	2,454	1,697,000	29.82	40.04	42.99
พัทลุง	2	10,140,000	35	7,000	3.51	0.62	0.68
สตูล	-	-	-	-	-	-	-
ปัตตานี	-	-	-	-	-	-	-
ยะลา	4	214,073,080	565	1,345,960	7.02	12.78	9.80
นราธิวาส	2	40,000,000	145	1,118,400	3.51	2.35	2.54
รวม	57	1,701,248,580	5,708	7,997,512	100.00	100.00	100.00

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามที่ระบุ

รวบรวมโดย: ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กอ.นโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.4 โรงงานแปรรูป อัดน้ำยาและอบไม้ยางพารา

โรงงานแปรรูป อัดน้ำยาและอบไม้ยางพารา ในภาคใต้จนถึงสิ้นปี 2540 มีจำนวน 59 โรงงาน เงินลงทุน 1,378,908,385 บาท กำลังการผลิตประมาณ 39,065,122 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี โรงงานประเภทนี้เป็นโรงงานใหญ่ คือ มีเงินลงทุนเกิน 1 ล้านบาท และใช้คนงานจำนวนมาก เนื่องจากมีหลายขั้นตอนในการทำการผลิต คือ ตั้งแต่การแปรรูป การอัดน้ำยาและเข้าสู่การอบไม้ ซึ่งมีกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น บางโรงงานจำพวกนี้ส่วนใหญ่จะมีการรับช่วงรับซื้อไม้แปรรูปจากโรงงานไม้แปรรูปมาอีกต่อหนึ่ง ผลผลิตที่ได้จะเป็นไม้แปรรูปอัดอบน้ำยาเรียบร้อยแล้ว สามารถนำไม้ที่ขายได้นั้นไปส่งขายยังตลาดได้ทั้งในและนอกประเทศ โดยจะส่งขายต่อไปยังโรงงานที่ทำการผลิตเครื่องเรือนและเฟอร์นิเจอร์ต่อไป ซึ่งโรงงานประเภทนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย ทางภาคตะวันออก และมีการศึกษาเรียนรู้กันมาเรื่อยๆ จนในปัจจุบันนี้ โรงงานดังกล่าวมีการเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากความนิยมในเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารามีมากขึ้น และจากข้อมูล ปรากฏว่าโรงงานประเภทนี้ได้เริ่มมีในปี 2532 และขยายตัวอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยจะตั้งอยู่ในแหล่งวัตถุดิบมากเช่นกัน คือ จังหวัดยะลา จำนวน 15 โรงงาน จังหวัดสงขลา จำนวน 14 โรงงาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 10 โรงงาน จังหวัดนครศรีธรรมราช 9 โรงงาน กรรมวิธีการผลิตในการเตรียมไม้ยางพารา ก็เหมือนกับการแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อจำหน่ายหรือทำถังไม้ เมื่อได้ไม้ที่มีคุณสมบัติตามที่ต้องการแล้วก็จะนำมาเข้ากรรมวิธีการอัดน้ำยาและอบไม้ คือ

- (1) นำไม้มาเรียงในลัง
- (2) นำเข้าในถังอัดน้ำยาไม้
- (3) ทำสุญญากาศ
- (4) ใช้ความดันอัดน้ำยาเข้าเนื้อไม้
- (5) นำเข้าสู่ห้องอบไม้

ซึ่งโรงงานพวกนี้ส่วนใหญ่จะทำการผลิตอย่างครบวงจร คือ ตั้งแต่เหมาสวน โค่น แปรรูป และเข้าสู่กรรมวิธีอัดน้ำยา และอบไม้ ดังมีรายละเอียดของโรงงานจำพวกนี้ (ตารางที่ 3.6)

ตารางที่ 3.6

โรงงานประกอบกิจการแปรรูป ใช้น้ำยาและอบไม้ยางพารา ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน(โรง)	เงินทุน(บาท)	แรงงาน(คน)	กำลังการผลิต(ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	-	-	-	-	-	-	-
สุราษฎร์ธานี	10	431,262,760	1,061	12,509,200	16.95	31.28	22.29
นครศรีธรรมราช	9	153,800,000	839	3,135,460	15.25	11.37	17.62
กระบี่	2	39,380,000	171	225,840	3.39	2.86	3.59
พังงา	1	9,012,000	49	390,000	1.69	0.65	1.03
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	-	-
ระนอง	-	-	-	-	-	-	-
ตรัง	2	14,577,625	122	516,511	3.39	1.06	2.56
สงขลา	14	294,014,000	1,035	13,232,838	23.73	21.32	21.74
พัทลุง	1	7,650,000	18	40,000	1.69	0.55	0.58
สตูล	2	35,710,000	86	1,100,000	3.39	2.59	1.81
ปัตตานี	2	69,000,000	116	169,000	3.39	5.00	2.44
ยะลา	15	285,002,000	1,179	7,566,272	25.42	29.87	24.76
นราธิวาส	1	36,500,000	85	180,000	1.69	2.65	1.79
รวม	59	1,378,908,385	4,761	39,065,122	100.00	100.00	100.00

ที่มา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามทะเบียน

รวบรวมโดย ศูนย์วิเคราะห์อุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานวิเคราะห์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.5 โรงงานแปรรูป อัดน้ำยา อบไม้ ทำไม้อัด ไม้วีเนียร์จากไม้ยางพารา

โรงงานแปรรูป อัดน้ำยา อบไม้ ทำไม้อัด ไม้วีเนียร์จากไม้ยางพาราในภาคใต้ ข้อมูลจนถึงสิ้นปี 2540 มีโรงงานตั้งอยู่ 42 โรงงาน เงินทุน 8,307,412,723 บาท กำลังการผลิต 39,370,350 ลูกบาศก์ฟุตต่อปี ซึ่งโรงงานประเภทนี้เป็นโรงงานที่จัดอยู่ในประเภทโรงงานที่ใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการทำการผลิตของตนเองอย่างครบวงจร คือ ตั้งแต่การแปรรูปไม้ อัดน้ำยา อบไม้ ทำไม้วีเนียร์ และได้รวมเอาโรงงานที่ผลิตไม้ปาร์ติเคิลบอร์ดเข้าในกลุ่มนี้ด้วย ซึ่งจะมีเงินลงทุนตาม การขออนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน ตั้งแต่ประมาณ 5 ล้านบาท จนถึง 8,000 ล้านบาท และเริ่มมี การประกอบกิจการประเภทนี้ตั้งแต่ปี 2533 ขยายตัวมาจนถึงปัจจุบันนี้ มีโรงงานตั้งอยู่ในจังหวัด สงขลามากที่สุด คือ 14 โรงงาน รองลงมาคือ จังหวัดยะลาและจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเท่ากัน คือ จำนวน 7 โรงงาน ซึ่งโรงงานจำพวกนี้จะเพิ่มมูลค่าของไม้ยางพาราได้มาก และจากการสำรวจ การจำหน่ายผลผลิตของโรงงาน จะส่งขายต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ในกรรมวิธีการผลิตของ โรงงานจำพวกนี้ก็เหมือนกับโรงงานอัดน้ำยา แต่มีการเพิ่มในส่วนของการผลิตไม้วีเนียร์และ ปาร์ติเคิลบอร์ดในบางโรงงาน กรรมวิธีในการผลิตไม้ปาร์ติเคิลบอร์ด

- (1) การเตรียมฝอยไม้ โดยผ่านไม้ยางพาราท่อน ส่วนพวกปีกไม้จะมีการสับให้ เป็นชิ้นโดยเครื่องจักร
 - (2) การบดไม้ เพื่อทำการย่อยไม้อีกครั้งหนึ่ง
 - (3) การอบแห้ง โดยทำการผสมไม้ที่ผ่านการบดกับซีลีเย
 - (4) การคัดขนาดฝอยไม้ ใช้เครื่องระบบตะแกรงร่อน
 - (5) การผสมกาว เพื่อให้มีการจับตัวยึดกันในการอัดไม้
 - (6) การโรยฝอยไม้ใช้ระบบลมเป่า โดยฝอยไม้ที่ละเอียดสุดจะอยู่ชั้นล่างสุด
 - (7) การคัดบีบฝอยไม้ เพื่อให้ไม้จับตัวกันแน่นและมีความแข็งแรง
 - (8) การคัดขนาดและตกแต่งเคลือบผิวตามแต่ต้องการ
- ดังรายละเอียด โรงงาน (ตารางที่ 3.7)

ตารางที่ 3.7.

โรงงานแปรรูป อัดน้ำยาและอบทำไม้อัดไม้วีเนียร์ไม้อย่างพารา ถึงสิ้นปี 2540

แยกจังหวัด

จังหวัด	จำนวน โรง	เงินทุน(บาท)	แรงงาน (คน)	กำลังการผลิต (ลบ.ฟุต/ปี)	% โรงงาน	% เงินทุน	% คนงาน
ชุมพร	-	-	-	-	-	-	-
สุราษฎร์ธานี	7	2,090,612,500	1,384	3,334,000	16.67	25.17	19.80
นครศรีธรรมราช	1	272,000,000	500	2,822,400	2.38	3.27	7.15
กระบี่	1	11,000,000	61	40,000	2.38	0.13	0.87
พังงา	2	61,670,000	237	186,000	4.76	0.74	3.39
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	-	-
ระนอง	-	-	-	-	-	-	-
ตรัง	7	197,311,625	1,388	2,171,564	16.67	2.38	19.86
สงขลา	14	5,193,703,000	2,078	21,929,256	33.33	62.52	29.73
พัทลุง	-	-	-	-	-	-	-
สตูล	2	5,240,000	33	100,200	4.76	0.06	0.47
ปัตตานี	1	37,000,000	330	5,644,800	2.38	0.45	4.72
ยะลา	7	438,875,598	978	3,142,130	16.67	5.28	13.99
นราธิวาส	-	-	-	-	-	-	-
รวม	42	8,307,412,723	6,989	39,370,350	100.00	100.00	100.00

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตามพิธีรับ

รวบรวมโดย: ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

2.6 โรงงานอบและทำชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา

โรงงานอบและทำชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพาราในภาคใต้จนถึงสิ้นปี 2540 มีจำนวน 47 โรงงาน เงินทุน 2,462,592,205 บาท โรงงานในกลุ่มนี้บางโรงงานจะมีเพียงการอบไม้อย่างเดียว โดยจะรับซื้อไม้แปรรูปจากโรงเลื่อยอีกตอนหนึ่ง และโรงงานส่วนใหญ่จะมีการนำไม้ที่อบได้มาทำการผลิตเป็นชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์เพื่อส่งขายให้กับโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ และบางโรงงานก็มีการผลิตเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปพร้อมที่จะส่งออกขาย และมีบางโรงงานจะทำการผลิตครบวงจรตั้งแต่การเหมาสวน โค่น แปรรูป ฝัดน้ำยา อบ ทำชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ และเครื่องเรือน โรงงานในกลุ่มนี้เป็นลักษณะของโรงงานขนาดใหญ่ คือ มีเงินลงทุนไม่ต่ำกว่า 0.5 ล้านบาท และที่มีการลงทุนสูงสุด ประมาณ 794 ล้านบาท มีโรงงานตั้งอยู่ที่จังหวัดสงขลา 18 โรงงาน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตรัง จังหวัดละ 6 โรงงาน ดังมีรายละเอียด (ตารางที่ 3.8)

ตารางที่ 3.8

**โรงงานอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราในภาคใต้
ถึงสิ้นปี 2540 แยกจังหวัด**

จังหวัด	จำนวน โรงงาน	เงินทุน บาท	แรงงาน คน	สัดส่วน(ร้อยละ)		
				โรงงาน	เงินทุน	คนงาน
ชุมพร	1	4,500,000	14	2.13	0.18	0.18
สุราษฎร์ธานี	6	373,040,500	985	12.77	15.15	12.75
นครศรีธรรมราช	5	540,300,000	1,254	10.64	21.94	16.24
กระบี่	1	11,000,000	61	2.13	0.45	0.79
พังงา	2	2,162,000	45	4.26	0.09	0.58
ภูเก็ต	-	-	-	-	-	-
ระนอง	1	500,000	7	2.13	0.02	0.09
ตรัง	6	105,877,625	1,164	12.77	4.30	15.07
สงขลา	18	794,969,000	2,619	38.30	32.28	33.91
พัทลุง	1	8,490,000	29	2.13	0.34	0.38
สตูล	-	-	-	-	-	-
ปัตตานี	1	37,000,000	330	2.13	1.50	4.27
ยะลา	5	584,753,080	1,215	10.64	23.75	15.73
นราธิวาส	-	-	-	-	-	-
รวม	47	2,462,592,265	7,723	100	100	100

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในภาคใต้

รวบรวมโดย : ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้ กองนโยบายและแผน

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

3. โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ปี 2541

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพารา ปี 2541

จังหวัดสงขลา มีโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราจำนวนมากที่สุด คือ 84 โรงงาน (ศูนย์เศรษฐกิจอุตสาหกรรมภาคใต้, 2541) คิดเป็นร้อยละ 21.05 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราในภาคใต้ทั้งหมด จำนวน 399 โรงงาน แสดงให้เห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพและเป็นจังหวัดที่สำคัญต่อการประกอบอุตสาหกรรมไม่ยางพาราในภาคใต้ ซึ่งจากการศึกษาเชิงคุณภาพถึงสาเหตุสำคัญที่มีการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมไม่ยางพารามาก คือ (1) เมื่อคุณเนื้อที่การปลูกยางพาราทั่วประเทศแล้วพบว่าจังหวัดสงขลา มีเนื้อที่ปลูกยางพารามากที่สุดในภาคใต้เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภาคใต้ วัตถุประสงค์ที่จะป้อนเข้าโรงงานจึงมีมาก (2) ประกอบกับสวนยางพาราส่วนใหญ่เป็นสวนยางรุ่นแรกๆ ที่ขอทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (พ.ศ. 2503) ถึงเวลาที่จะต้องทำการปลูกทดแทนใหม่ ทำให้ผู้ประกอบการมองเห็นช่องทาง และคาดการณ์ปริมาณวัตถุดิบว่าจะพอเพียงต่อการประกอบธุรกิจ และ (3) จังหวัดสงขลา ถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่มีความเจริญ และเป็นศูนย์กลางแห่งความเจริญทางอุตสาหกรรมทุกประเภทในภาคใต้ มีเทคโนโลยีทันสมัย ทำให้มีแหล่งเงินทุนหรือสถาบันการเงินธนาคารมาก ทำให้ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมามีสภาพคล่องทางการเงินมีสูง ผู้ประกอบการจึงไม่มีปัญหาในเรื่องเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบธุรกิจ จากการเปรียบเทียบประเภทอุตสาหกรรมไม้และไม้ยางพารากับอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ในจังหวัดสงขลา พบว่ามีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม้และไม้ยางพารามากที่สุด คือ 164 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 17.63 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทในจังหวัดสงขลา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 930 โรง ย่อมเป็นการยืนยันได้ว่าช่องทางและโอกาสในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมไม่ยางพารายังมีอนาคตสดใสอีกนานในอนาคต

ในจังหวัดสงขลา โรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราได้กระจายไปตามอำเภอต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม ความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ใน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอหาดใหญ่และอำเภอสะเดา พบว่า อำเภอหาดใหญ่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด คือ 34 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 40.47 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราทั้งหมด ส่วนอำเภอสะเดามีจำนวนโรงงาน 24 โรง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพาราทั้งหมด จากการศึกษาระดับคุณภาพ สาเหตุที่อำเภอหาดใหญ่และอำเภอสะเดามีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมไม่ยางพารามากที่สุด คือ (1) ทั้งสองอำเภอติดต่อกันมีการคมนาคมสะดวก (ถนน 4 เลน) เหมาะสำหรับการตั้งโรงงานและการขนส่งผลผลิต (2) มีขนาดของสวนยางเป็นสวนขนาดใหญ่ มีเนื้อที่มากกว่า 50 ไร่ และทั้งสองอำเภอมิเนื้อที่ปลูกยางพาราร่วมกัน แล้วมีเนื้อที่มากกว่าร้อยละ 70 ของเนื้อที่ปลูกยางพาราทั่วจังหวัด ทำให้ผู้ประกอบการมั่นใจว่า วัตถุดิบน่าจะจะมีมากและหาได้มากกว่าแหล่งอื่น (3) วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ได้แก่ขนาดสวนยางในสองอำเภอนี้เป็นสวนดั้งเดิมหรือเป็นสวนสงเคราะห์รุ่นแรก (พ.ศ. 2503) ซึ่งส่วนใหญ่ให้น้ำยางน้อยไม่คุ้มทุน

จึงจำเป็นต้องโค่นเพื่อปลูกใหม่มีจำนวนมากทำให้มีวัตถุดิบในการป้อนโรงงานมาก และ
(4) ทั้งสองอำเภอมี่ความเจริญทั้งทางเทคโนโลยี และมีสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนมาก
ทำให้ผู้ประกอบการมีแหล่งเงินกู้ที่มากแหล่งและสภาพคล่องทางการเงินจึงมีสูง (ในช่วง 10 ปี
ที่ผ่านมา)